

mijmering

post.nl

Als je zoals ik eind jaren vijftig bent geboren, heb je in je leven nog maar weinig zekerheden. Ik kan niet één onderdeel van mijn leven noemen waarop de voortvliedende tijd geen invloed heeft gehad. En met de tijd bedoel ik de razendsnelle ontwikkelingen op gebied van computers, telefonie, internet en

mobiliteit. Wij hadden geen tv toen ik klein was. We keken bij oma. En alle kinderprogramma's van toen weet ik me nu nog te herinneren, om de eenvoudige reden dat het er maar een paar waren. Wij hadden thuis wel telefoon, maar tot en met de middelbare school waren er meisjes in mijn klas - aan gemengd deden ze in het katholieke Brabant nog niet - bij wie ze dat thuis niet hadden.

De laatste zekerheid viel vorige week ook weg. Zomaar, pardoes, plotsklaps, onverwacht, onvoorbereid. Mijn dochter vroeg of ik een kaart voor haar in de brievenbus wilde doen. Natuurlijk, het is even zoeken naar een brievenbus tegenwoordig, maar ik wist er nog een te staan. Rechtsboven in de hoek had ze wat krabbeltjes gezet. 'Heb je er zelf maar een postzegel op getekend', vroeg ik voor de grap. Waarop ze me vertelde over de nieuwste service van Post.nl: je koopt via Post.nl een postzegel, krijgt een code en die zet je in de rechter bovenhoek van de enveloppe. Weg postzegel. Weg symbool van nationale eenheid die door een meestal vriendelijke postbode werd gesymboliseerd; weg de gang naar de boekwinkel (postkantoren zijn er niet meer) om een velletje mooie postzegels te kopen (niet die van de koning, maar andere, kunstzinnige of herdenkende); weg het likken aan zo'n ding en het prettige gevoel als het precies in lijn met de hoeken van de enveloppe is opgeplakt. Postzegels sparen is er ook niet meer bij. Ik deed dat als kind en herinner me vooral de zegels uit het exotische Magyar, wat, zoals ik pas onlangs ontdekte, gewoon Hongarije betekent.

Mijn kleinzoon weet straks niet meer wat een postzegel is. Hij weet waarschijnlijk niet eens meer wat post was. Er is nu alleen nog maar mail. Heel veel mail.

Marjolijn Sengers, 16 juni 2019